

Tiedekunta-Fakultet-Faculty Valtiotieteellinen tiedekunta		Laitos-Institution-Department Valtio-opin laitos
Tekijä-Författare-Author Wallenius, Tommi J.		
Työn nimi-Arbetets titel-Title Pelon yhteiskunnat rauhan vyöhykkeellä? - Demokraattisen rauhan teoria ja konstruktivistinen turvallisuusyhteisöteoria Etelä-Amerikan konfliktien valossa		
Oppiaine-Läroämne-Subject Kansainvälinen politiikka		
Työn laji-Arbetets art-Level Pro gradu	Aika-Datum-Month and year 2006-04-03	Sivumäärä-Sidantal-Number of pages 84 s.
<p>Tiivistelmä-Referat-Abstract</p> <p>Etelä-Amerikkaa on osassa konfliktitutkimusta päädytty luonnehtimaan poikkeuksellisen rauhanomaiseksi alueeksi. Toisen maailmansodan jälkeen sotien painopiste siirtyi ns. kolmannen maailman maihin, mutta esimerkiksi Afrikkaan tai Aasiaan verrattuna on Etelä-Amerikan valtioiden välisten sotien lukumäärä ollut huomattavasti alhaisempi.</p> <p>Pelkästään täysimittaisen sotien tarkastelu johtaa kuitenkin kyseenalaiseen ja harhaanjohtavaan johtopäätökseen. Etelä-Amerikan valtiot ajautuivat 1900-luvun aikana kymmeniin pienimuotoisempiin sotilaallisiin konflikteihin keskenään. Lisäksi valtioiden sisäisen sotilaallisen voimankäytön yleisyys johti etenkin sotilasdiktatuurien aikana mantereelle ominaisen poliittisen väkivallan kulttuurin ja "pelon yhteiskuntien" muodostumiseen.</p> <p>Tämän pro gradu -tutkielman tarkoitus on arvioida kahden kansainvälisen politiikan tutkimuksessa käytetyn teorian selitysvoimaa Etelä-Amerikan konfliktien kontekstissa. Demokraattisen rauhan teoria olettaa, että demokraattiset valtiot eivät sodi keskenään. Demokratiat jakavat saman arvopohjan, mikä estää sodankäynnin mahdollisuuden osapuolten välillä. Konstruktivistinen turvallisuusyhteisöteoria puolestaan esittää rauhanomaisten suhteiden perustuvan sosiaaliseen oppimisprosessiin ja uudenlaisen maailmankuvan muodostumiseen. Valtioiden välille syntynyt keskinäinen luottamus ja kollektiivinen identiteetti johtaa institutionalisoituneiden prosessien kautta konfliktien rauhanomaiseen ratkaisuun.</p> <p>Tutkimusmenetelmänä on käytetty historiallista lähestymistapaa Etelä-Amerikan nykyisten konfliktien taustoittamiseksi. Tutkielman painopiste on käytettyjen teorioiden analysoinnissa; Etelä-Amerikan konflikteja käsitellään lähinnä yleisellä tasolla. Käytetty tutkimusaineisto koostuu lähinnä kirjallisuusteoksista ja artikkeleista. Keskeisin käytetty lähde on Emanuel Adlerin ja Michael Barnettin vuonna 1998 toimittama teos "Security Communities".</p> <p>1980-luvulla alkanut jälleendemokratisoitumisen aikakausi ei päättänyt kaikkia Etelä-Amerikan valtioiden välisiä sotilaallisia konflikteja. Kolumbia ja Venezuela turvautuivat toistuvasti sotilaalliseen voimankäyttöön. Peru ja Ecuador ajautuivat vuonna 1995 jopa täysimittaiseen sotaan keskenään. Kyseiset konfliktit asettavat demokraattisen rauhan teorian selitysvoiman kyseenalaiseksi; maiden voidaan katsoa olleen luokiteltavissa demokratioiksi. Valtioiden väliset suhteet kuitenkin kokonaisuudessaan rauhoittuivat selvästi ja transnationaalinen yhteistyö on sittemmin tiivistynyt. Institutionalisoituneiden prosessien ja transaktioiden kasvu on johtanut maiden välisen luottamuksen kasvuun; monet valtiot eivät määrittele enää toisiaan turvallisuusuhkaksi.</p> <p>Suurin uhka Etelä-Amerikan maiden turvallisuudelle tulee kuitenkin edelleen valtioiden sisältä. Armeija on onnistunut säilyttämään monissa maissa entistä piilotetummin vahvan vallankäyttäjän aseman. Armeijan vallan kasvu saattaa pahimmillaan merkitä väkivaltaisten toimintamuotojen paluuta ja hankaloittaa turvallisuusyhteisön kehitystä. Tutkielma osoittaa, että turvallisuusyhteisöjä tutkittaessa on äärimmäisen tärkeää sisällyttää sekä kansallisen että kansainvälisen järjestelmän tason kehitys samaan analyysiin.</p>		
Avainsanat-Nyckelord-Keywords konfliktit - Etelä-Amerikka turvallisuusyhteisöteoria konstruktivismi demokratia demokratisoituminen poliittinen väkivalta		
Säilytyspaikka-Förvaringsställe-Where deposited		
Muita tietoja-Övriga uppgifter-Additional information		